

ធម្មទេសនារបស់លោកអភិបាលមូលីវិថីយេ
អភិបូជាបុណ្យព្រះនាងម៉ារីគ្លាន់ជំពាក់បាបនៅភ្នំពេញថ្មី
ថ្ងៃទី០៨ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៧
ក្រុមគ្រួសារជាព្រះសហគមន៍ដំបូង

អត្ថបទទី១៖ កណ ៣,៩-១៥,២០
អត្ថបទទី២៖ អភ ១,៣-៦,១១-១២
ដំណឹងល្អ៖ លក ១,២៦-៣៨

បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់!

ថ្ងៃនេះ យើងមានអំណរសប្បាយរួមគ្នាជាមួយព្រះនាងម៉ារី ដែលយើងគោរពព្រះនាងម៉ារីគ្លាន់ជំពាក់បាប។ ថ្ងៃនេះយើងមានអំណរសប្បាយ ដោយសារយើងទទួលបានបុត្រធីតារបស់ព្រះជាម្ចាស់បីនាក់ថ្មី។ ខ្ញុំនឹកឃើញដល់ឪពុកម្តាយរបស់ព្រះនាងម៉ារី លោកតាយ៉ូហានគីម និងលោកយាយហា គេបានថែរក្សាកូនរបស់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែអាទិត្យមុនយើងបានធ្វើពិធីមួយ គឺលោកតាយ៉ូហានគីម និងលោកយាយហាណា បានថ្វាយព្រះនាងម៉ារីទៅវិហារយេសូសាឡឹម។ ហើយនៅពេលនោះនាងម៉ារីអាយុតែ៣ឆ្នាំ និងគេទុកព្រះនាងម៉ារីដែលជាកូនតូចតាចពីអាយុ៣ឆ្នាំរហូតដល់ប្រហែលអាយុ១១ឆ្នាំ។ អាយុ៧ឆ្នាំនាងម៉ារី តាមពិតនៅវិហារក្រុងយេសូសាឡឹម ដើម្បីស្តាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដើម្បីរៀបចំខ្លួនឲ្យស្គាល់របៀបអធិដ្ឋាន ឲ្យស្គាល់ជីវិតនៅក្នុងវិសាលវិហារនេះ។ ពេលត្រលប់មកវិញ អាយុ១១ឆ្នាំដល់ផ្ទះ ក្រោយមកនៅអាយុ១៥ឆ្នាំ បានទទួលដំណឹងល្អពីទេវទូតកាព្រីអែល ធ្វើជាមាតារបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ព្រះនាងម៉ារីឆ្លើយបាន ដោយសារបានរៀបចំខ្លួនរួចហើយ មូលហេតុដែលរៀបចំខ្លួនរួចហើយ ដោយសារឪពុកម្តាយ។

ដូច្នេះថ្ងៃនេះ ជាឱកាសមួយដើម្បីនឹកឃើញដល់តួនាទីឪពុកម្តាយ យើងមានយុវនារីច្រើនណាស់ និងអនាគតយើងចង់រៀបការដែរសូមឲ្យគិតសិន។ និយាយទៅកាន់បងស្រីដើម្បីឲ្យបងស្រីគិតទៅដើម្បីអប់រំយុវនារីផង ធ្វើយ៉ាងម៉េចដើម្បីរៀបចំខ្លួនទៅថ្ងៃអនាគតក្នុងការធ្វើជាឪពុកម្តាយយ៉ាងល្អ។ នៅថ្ងៃនេះខ្ញុំចង់យកគំរូខ្លះៗ ចេញពីឪពុកម្តាយសន្តិភេសា។ សន្តិភេសា ជាសន្តិរបស់យើងដែលនរណាក៏ស្រឡាញ់ ឪពុកម្តាយក៏ជាសន្តិសន្តិដែរ។ នេះជាគ្រួសារដ៏វិសុទ្ធម្យ៉ាង ដែលព្រះសហគមន៍បានតែងតាំងឪពុកម្តាយរបស់សន្តិភេសានៃព្រះកុមារយេស៊ូឲ្យទៅជាសន្តិសន្តិដែរដើម្បីយកជាកំរូ។ មានអត្ថបទខ្លះៗ ដែលឪពុកម្តាយរបស់សន្តិភេសា បានសរសេរទុកជាអនុស្សាវរីយ៍ទាក់ទងនឹងជីវិតរបស់គេ។ មាន

ឃ្លាមួយចេញពីម្តាយរបស់បងស្រីគេវេសា។ ឪពុកម្តាយ (ល្វីស និងសេរីម៉ាតាំង) មានកូនស្រី៥នាក់ និងម្តាយបាននិយាយដូចនេះថា "ខ្ញុំអប់រំ ចិញ្ចឹម ណែនាំកូនរបស់ខ្ញុំ ដើម្បីឲ្យពួកគេទៅស្ថានបរមសុខ ដូច្នេះការសិក្សាដែលខ្ញុំណែនាំកូន ស្រឡាញ់កូនខ្ញុំ ថែរក្សាកូនខ្ញុំ ខ្ញុំធ្វើយ៉ាងម៉េចដើម្បីឲ្យកូនខ្ញុំទៅថ្ងៃអនាគត ទៅជាសន្តសន្តិដ៏ពិសេស ដើម្បីមានកន្លែងល្អអស្ចារ្យនៅស្ថានបរមសុខ"។ ឪពុកម្តាយសន្តិវេសា និងកូនគេទាំង៥នាក់ គេបានយកចិត្តទុកដាក់អស់មួយជីវិត និងជាពិសេសគេបានយកចិត្តទុកដាក់ទីមួយ មុនចូលគេង បានអធិដ្ឋានរាល់ថ្ងៃ។ អធិដ្ឋានតិចៗ បពិត្រព្រះនាងម៉ារី ឱព្រះបិតាអើយ! ដើម្បីឲ្យកូនចូលនៅក្នុងជីវិតព្រះជាម្ចាស់បន្តិចម្តងៗ។

នៅពេលឪពុកម្តាយជួយបំបាក់អាវ ពេលនោះឪពុកម្តាយនិយាយ "យើងជូនដូងចិត្តបេះដូងរបស់យើង ទៅព្រះជាម្ចាស់ដែលស្រឡាញ់យើងយ៉ាងខ្លាំង"។ ដូច្នេះ ពេលព្រឹកឡើងពេលឪពុកម្តាយជួយបំបាក់អាវ ស្លៀកខោដល់កូនគេ និយាយដូច្នេះ "យើងជូនមួយថ្ងៃនៃបេះដូងរបស់យើង អំណរសប្បាយរបស់យើង ទុក្ខលំបាករបស់យើង ទៅព្រះជាម្ចាស់ទៅ" ដោយសារព្រះជាម្ចាស់ស្រឡាញ់យើង។ សំខាន់ណែនាំកូនៗ ព្រឹកឡើងជម្រាបសួរទៅព្រះជាម្ចាស់ ព្រឹកឡើងពាក្យទីមួយ ជម្រាបសួរព្រះយេស៊ូ ជម្រាបសួរព្រះនាងម៉ារី...។ ឪពុកម្តាយនិយាយថា "ថ្ងៃនេះជាថ្ងៃពិសេស ដែលយើងមានអំណរសប្បាយរួមគ្នា ហើយយើងដឹងថាព្រះជាម្ចាស់គង់នៅជាមួយយើង"។ យើងជឿថា ព្រះនាងម៉ារីអាចឆ្លើយទៅព្រះជាម្ចាស់យ៉ាងស្រួល និងព្រះនាងម៉ារីបានទទួលភាពដ៏វិសុទ្ធដ៏អស្ចារ្យ ដោយសារព្រះនាងម៉ារីរស់នៅក្នុងបរិយាកាសរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដូចជាព្រះជាម្ចាស់រស់នៅជាមួយគាត់រហូត។ គាត់នឹកឃើញ ព្រះជាម្ចាស់នៅទីនេះ ការពារគាត់ ពេលគាត់ពិបាកមួយថ្ងៃៗ។ យើងត្រូវការណែនាំឲ្យកូនរបស់យើង រស់នៅក្នុងបរិយាកាសរបស់ព្រះជាម្ចាស់យ៉ាងច្បាស់។ រាល់ថ្ងៃអាទិត្យ ឪពុកម្តាយសន្តិវេសា គេជូនកូនដោយធ្វើដំណើរពីផ្ទះដើម្បីចូលព្រះវិហារ។

យើងណែនាំរៀងរាល់អាទិត្យ ឲ្យកូនយើងចូលព្រះវិហារ ដើម្បីស្រឡាញ់ព្រះជាម្ចាស់ តាំងពីខ្ញុំនៅក្មេង ឪពុកម្តាយរបស់ខ្ញុំរាល់ថ្ងៃអាទិត្យចាប់ដៃខ្ញុំទៅព្រះវិហារ អត់ដែលខានទេ។ ឪពុកម្តាយកុំភ្លេច ធ្វើយ៉ាងម៉េចដើម្បីណែនាំកូនយើងចូលក្នុងព្រះវិហាររៀងរាល់អាទិត្យ ដើម្បីស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់ ដើម្បីចូលនៅក្នុងបរិយាកាសពិសេស ជាមួយព្រះជាម្ចាស់ ជាមួយគ្រីស្តបរិស័ទ បទចម្រៀងដែលគេស្តាប់។ ពេលគេស្តាប់បទចម្រៀងពីក្មេង គេចូល

អស់មួយជីវិត ជួនកាលពេលគេមានអាយុ១៨ឆ្នាំ ១៩ឆ្នាំ ចង់ធ្វើតាមចិត្ត ជួនកាលគេទៅ
ឆ្ងាយពីព្រះសហគមន៍ ទៅឆ្ងាយពីពុកម្តាយ។ ក្រោយមកគេត្រលប់មកវិញ ដោយសារបាន
ទទួលអ្វីៗទាំងអស់ពីឪពុកម្តាយតាំងពីដើមរៀងមក និងព្រះសហគមន៍ដែលជាគ្រួសារមួយ
យ៉ាងពិសេស។

ដូច្នោះថ្ងៃនេះ ពិតមែនយើងអរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់ យើងសូមព្រះអង្គជួយយើងជា
ព្រះសហគមន៍ទាំងមូល ដើម្បីបង្កើតបរិយាកាសជាក្រុមគ្រួសារតែមួយ។ ដោយសារយើង
មិនមែនមានតែឪពុកម្តាយទេ ប៉ុន្តែបងប្អូនទាំងអស់ទៅជាក្រុមគ្រួសាររបស់យើង។ នៅ
ពេលយើងចូលព្រះវិហារម្តងៗជាឱកាសមួយ ដើម្បីសួរសុខទុក្ខគ្នាទៅវិញទៅមក សួរសុខ
ទុក្ខព្រះជាម្ចាស់ និងជាពិសេសនៅក្នុងរដូវរង់ចាំនេះ ជាពេលវេលាមួយដើម្បីទន្ទឹងរង់ចាំ
រៀបចំខ្លួន ដោយសារជាពេលវេលាដែលព្រះជាម្ចាស់យាងមក ដើម្បីសួរសុខទុក្ខយើង។
មិនមែនយើងទៅសួរសុខទុក្ខព្រះជាម្ចាស់ ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់យាងមកសួរសុខទុក្ខយើង និង
ដើម្បីធ្វើដំណើរជាមួយយើង។

អនាគត នៅពេលដែលយើងក្លាយជាឪពុកម្តាយកុំភ្លេច ធ្វើយ៉ាងម៉េចដើម្បីឲ្យផ្ទះ
របស់យើង គ្រួសាររបស់យើងទៅជាព្រះសហគមន៍ដ៏តូចមួយ។ ព្រះសហគមន៍ដំបូងបំផុត
គឺឪពុកម្តាយ លោកតា លោកយាយ ជាមួយកូនចៅ ដើម្បីធ្វើយ៉ាងម៉េចក្លាយទៅជាព្រះ
សហគមន៍ដ៏តូចមួយ ដែលចេះស្រឡាញ់ ថែរក្សា និងលើកលែងទោសជានិច្ច។ យើងអរ
ព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់ និងសូមព្រះអង្គជួយបំភ្លឺយើង ដើម្បីឲ្យជីវិតរបស់យើងទៅជាជីវិត
ដែលពោរពេញដោយអំណរសប្បាយ ដូចព្រះនាងម៉ារី ទន្ទឹងរង់ចាំព្រះយេស៊ូដែលកំពុង
យាងមក ព្រះសង្គ្រោះដែលយាងមក ដើម្បីណែនាំឲ្យយើងទទួលជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ដូច
ម្តាយរបស់សន្តីតេវេសាបាននិយាយថា "ខ្ញុំអប់រំកូន ណែនាំកូន ឲ្យកូនខ្ញុំទទួលជីវិតអស់
កល្បជានិច្ចជាមួយព្រះជាម្ចាស់"។ អាម៉ែន។